

▲ **Tonnie Peters achter de oude schrijfmachine.** FOTOS GERARD VERSCHOOTEN

▲ **Oude spullen in Kalorama**

Met 'ouwe kneut' terug in tijd

Verzorgenden van afdeling De Musschenberg haalden spullen in huis die bewoners doen denken aan de jaren waarin ze nog jong waren. Met dank aan gulle gevers.

Thed Maas
Beek

Tonnie Peters (94) zit achter een antiek bureau op een kofferschrijfmachine te hameren. Een beetje zoals vroeger. Meneer Peters runde ooit café Juliana in de Nijmeegse wijk Hees en tikte zijn rekeningen op een schijfmachine.

Anno 2018 woont hij in het Beekse verpleeghuis Kalorama. Zijn geest begint hem langzaam in de steek te laten. Hij weet niet alles meer, maar de schrijfmachine, een Olympia Traveller de Luxe uit de jaren 70 van de vorige eeuw, her-

kent hij nog wel. Voor verzorgende Dionne Otten (26) uit Nijmegen is de machine een staaltje antiek: zij is van de generatie die nooit met een schrijfmachine heeft gewerkt.

Onder het motto 'Terug naar toen' hebben de verzorgenden van afdeling De Musschenberg van Kalorama vorige week 'ouwe kneut' in huis gehaald, met dank aan gulle gevers. Het interieur wordt (deels) teruggebracht in de stijl van de jaren 50. Met oude stoelen, een retro-radio, een staande schemerlamp. Dat soort dingen.

„We zijn bezig met een radicale verandering”, zegt verzorgende

Ilze van Loon uit Keeken. „Centraal staat de vraag: wat hebben onze bewoners nodig om gelukkig te zijn? We kijken met de ogen van onze bewoners. We besteden onze tijd aan zorg, jawel, maar nadrukkelijk ook aan welzijn.”

Daarin past het aanpassen van het interieur. Otten: „We hebben een cursus hersenkunde gedaan. De dames die de cursus gaven, kwamen ook hier kijken. 'Mooi interieur', zeiden ze, 'maar niet voor deze doelgroep.’”

Otten en Van Loon wijzen erop dat mensen tot hun 30ste beelden opslaan in hun geheugen. Iemand

Centraal staat de vraag: wat hebben onze bewoners nodig om gelukkig te zijn?

—Ilze van Loon

die na zijn of haar 30ste kinderen krijgt, kan als hij of zij gaat dementeren, de kinderen vergeten. „Maar die oude boekenkast, die kennen ze nog. Want die stond in hun jeugd thuis in de kamer.”

De verandering betekent ook dat het zorgmanagement wat op afstand is komen te staan en dat de verzorgenden meer verantwoordelijkheid hebben gekregen voor de uitvoering. Een voorbeeld: Nelli (91) en Wim (92) Prudon – 'We zijn op 9 juli 70 jaar getrouwd' – uit Nijmegen zijn recent in Kalorama komen wonen. Op dezelfde afdeling, terwijl dat volgens de regels niet kon. Maar de verzorgenden zeiden: dat kan wél.

Van Loon: „Mevrouw heeft fysieke klachten, meneer psychogeriatrische. Eigenlijk hadden ze naar aparte afdelingen moeten. Maar dan hadden we ze uit elkaar moeten halen.”

Ook anders: de verzorgenden gaan nu bij mensen thuis kijken, voordat ze in Kalorama komen

wonen. „Voorheen zagen we de mensen voor het eerst als ze hier binnenkwamen. Nu weten we ook iets over de thuissituatie. Dat kan van belang zijn in de zorg. Als een bewoner bijvoorbeeld balsturig is, kunnen we over vroeger beginnen. Dat wil vaak wel helpen.”

De Musschenberg heeft ruimte voor 21 bewoners. Die worden omringd door achttien verzorgenden en helpenden. Die draaien drieploegendiensten, zodat er 24 uur per dag iemand is. Otten: „We hebben een bewoner die om acht uur naar bed gaat en om één uur 's nachts weer opstaat om naar films op Netflix te kijken. Dat vindt hij lekker rustig. Dat kan, want er is altijd iemand hier.”

Na een oproepje op Facebook om oude spullen af te staan, boden veel mensen die aan. Van Loons man Rob, die een bus heeft, haalde de meubeltjes op. Of ze nog iets zoeken? Van Loon: „Ja, iets voor aan de muur. Oude schilderijen of zo. En een platenspeler en lp's.”